

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/226/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115226909
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4115226909.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a členiek senátu JUDr. Sidónie Sládečkovej a JUDr. Marty Polyákovej, v právnej veci žalobcu: B. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX/X, XXX XX J., zastúpený: BIZOŇ & PARTNERS, s.r.o., Hviezdoslavovo nám. č. 25, so sídlom 811 02 Bratislava, IČO: 36 833 533, proti žalovanému: Poľnohospodárska pôda s.r.o., so sídlom Sibírska 55, 831 02 Bratislava - mestská časť Nové Mesto, IČO: 44 138 369, zastúpený: Advokátska kancelária Law Service, s.r.o., so sídlom Stráž 3/223,960 01 Zvolen, IČO: 36 861 723, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č.k. 14C/530/2015-231 zo dňa 29. marca 2019, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku týkajúcom sa náhrady trov konania m e n í tak, že stranám sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov tohto odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie konanie zastavil a o trovách konania rozhodol tak, že priznal žalovanému nárok na ich náhradu voči žalobcovi v rozsahu 100 %. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 144, § 145 ods. 1, § 146 ods. 1, § 256 ods. 1, § 262 ods. 2, § 257 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ako aj zisteným skutkovým stavom na základe čoho dospel k záveru, že pre späťvzatie žaloby žalobcom je treba konanie zastaviť.

2. V dôvodoch rozhodnutia poukázal na obsah žaloby, ktorou sa žalobca domáhal určenia, že je vlastníkom nehnuteľností v k.ú. J. evidovaných na LV č. XXXX, pozemky registra "C", parc. č. XXXX o výmere XXX m², pričom žalobca písomným podaním vzal žalobu späť v celom rozsahu. Späťvzatie žaloby odôvodnil tým, že dôvodom na podanie žaloby o určenie vlastníckeho práva bola absolútna neplatnosť kúpnej zmluvy č. 2015/6/A47 uzatvorenej medzi žalobcom ako predávajúcim a žalovaným ako kupujúcim. Po podaní žaloby došlo k podaniu protestu prokurátora proti rozhodnutiu Okresného úradu Nitra, katastrálny odbor, ktorým bol povolený vklad vlastníckeho práva v prospech žalovaného. Následne Okresný úrad Nitra protestu prokurátora vyhovel rozhodnutím, ktoré bolo potvrdené rozhodnutím Okresného úradu Nitra, odbor opravných prostriedkov. V dôsledku tejto skutočnosti správny orgán opätovne zapísal ako vlastníka nehnuteľnosti žalobcu z dôvodu posúdenia kúpnej zmluvy ako absolútne neplatného právneho úkonu. Žalobca zdôraznil, že v súčasnosti už nie je vlastníkom pozemku z dôvodu, že štát si k nemu uplatnil predkupné právo. O trovách konania žiadal rozhodnúť tak, že súd zaviazže žalovaného na ich zaplatenie, pretože žalobca v čase podania žaloby nemal inú možnosť ako domáhať sa určenia vlastníckeho práva súdnym rozhodnutím. Mal za to, že žalobu podal dôvodne a zdôraznil, že vstup prokurátora do konania a spätný zápis vlastníckeho práva nemohol predpokladať. Žiadal zohľadniť, že k odpadnutiu dôvodov konania došlo vplyvom prokurátora a správnych orgánov.

3. V dôvodoch rozhodnutia súdu prvej inštancie poukázal na to, že vyzval strany sporu, aby sa vyjadrili k aplikácii ust. § 257 CSP s tým, že nezistil procesné zavinenie na strane žalovaného. Žalobca s aplikáciou ust. ust. § 257 súhlasil. Dôvody hodné osobitného zreteľa videl v dôvodnosti jeho žaloby, v okolnostiach, ktoré viedli k spätnému zápisu žalobcu ako vlastníka sporného pozemku a napokon v jeho ekonomickej situácii. Žalovaný vo svojom vyjadrení uviedol, že zo skutkového stavu nevyplývajú žiadne okolnosti hodné osobitného zreteľa. Bránil sa tým, že osobou povinnou z predkupného práva bol žalobca a tento porušil svoju povinnosť ponúknuť nehnuteľnosti na predaj štátu.

4. Súd prvej inštancie po preskúmaní procesného zavinenia na zastavení konania dospel k záveru, že zastavenie konania zaviniť žalobca, preto vznikol nárok na náhradu trov konania žalovanému. Skutočnosť, že žalobca prestal mať naliehavý právny záujem na požadovanom určení v dôsledku konania prokurátora a správnych orgánov nemožno podľa názoru súdu prvej inštancie hodnotiť ako procesné zavinenie žalovaného. Zdôraznil, že na strane žalovaného nezistil zavinenie na zastavení konania, preto prijal záver, že zastavenie konania zaviniť žalobca, ktorý vzal žalobu späť, avšak nie pre správanie sa žalovaného, ale z dôvodu, že predmet konania odpadol z iných príčin. Vo vzťahu k dôvodom hodným osobitného zreteľa uviedol, že v konaní nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by nepriznal žalovanému náhradu trov konania. V tejto súvislosti uviedol, že ak má účastník konania vedomosť o tom, že predmet sporu odpadol je primárne v jeho záujme vziať svoj návrh čo najskôr späť, inak sa vystavuje riziku vzniku trov ním zapríčinených. V danej veci mal súd preukázané, že správny orgán protestu prokurátora vyhovel a rozhodnutie o povolení vkladu vlastníckeho práva v prospech žalovaného zrušil rozhodnutím zo dňa 02.11.2015, čo bolo potvrdené odvolacím správnym orgánom rozhodnutím zo dňa 27.01.2016. Žalobca vzal žalobu späť až dňa 14.10.2016. K prevzatíu právneho zastúpenia terajším právnym zástupcom žalovaného došlo dňa 26.05.2016. Na základe uvedených skutočností súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca mal dostatočný priestor vziať žalobu späť pred tým, ako sa dal žalovaný zastúpiť. Záverom dodal, že žalobca z dôvodu prevodu pozemku v apríli 2016 stratil aktívnu vecnú legitímáciu a právny záujem na požadovanom určení a už v tomto momente konania. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Nitre zo dňa 20.12.2018, č.k. 9Co/299/2018-222, v ktorom odvolací súd zmenil rozhodnutie prvoinštančného súdu tak, že žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Vychádzal z nálezu Ústavného súdu SR v prejednávanej veci (I. ÚS 168/2018-22), ako aj z ostatných rozhodnutí Ústavného súdu SR (I. ÚS 153/2018, II. ÚS 569/2017, I. ÚS 75/2018, III. ÚS 280/2018) v obdobných veciach, berúc do úvahy okolnosti prejednávanej veci a tiež záujem na zosúladení.

5. Proti tomuto uzneseniu do výroku týkajúceho sa náhrady trov konania, v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca domáhajúc jeho zmeny tak, že súd žalobcovi prizná právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Vytýkal súdu prvej inštancie, že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na to, že súdu prvej inštancii dňa 14.06.2018 predložil nález Ústavného súdu SR č. II. ÚS 569/2017-46 zo dňa 20.03.2018, dňa 13.03.2019 nález Ústavného súdu SR č. II. ÚS 338/2018-30 zo dňa 06.02.2019. Namietal, že súd prvej inštancie v bode 22. uviedol, že súdu predložil nález Ústavného súdu SR č. II. ÚS 335/2018, pričom uvedené rozhodnutie ústavného súdu do tohto konania žalobca nepredkladal a nie je mu známe. Skonštatoval, že súd prvej inštancie sa s preloženými nálezmi nevysporiadal, v dôsledku čoho je rozhodnutie súdu prvej inštancie nepreskúmateľné, nedostatočne odôvodnené a arbitrárne. Poukázal na zistenie súdu, že žalobca žalobu podal dôvodne a k späťvzatiu žaloby žalobca pristúpil len z dôvodu, že po podaní žaloby došlo bez jeho pričinenia k zmene skutkového stavu a činnosťou prokurátora, ktorý do konania vstúpil z úradnej moci, bola efektívne zabezpečená ochrana jeho vlastníckeho práva. Zdôraznil, že keby prokurátor protest nepodal, predmet sporu by neodpadol a súd by bol povinný vec prejednať a meritórne rozhodnúť v jeho prospech. Mal za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď zavinenie na zastavení konania bez náležitého odôvodnenia pripočítal jemu. Súd prvej inštancie ho podľa jeho názoru potrestal znášaním trov dôvodne začatého konania iba z dôvodu, že ďalší orgán ochrany práva si plnil svoju ústavnú povinnosť, meritórne rozhodol v jeho prospech v inom konaní, t.j. o nároku, ktorý dôvodne žalobou uplatnil v tomto konaní. Súd prvej inštancie podľa jeho názoru pri posudzovaní časového odstupu medzi späťvzatím žaloby a rozhodnutím o proteste prokurátora nezohľadnil skutočnosť, že v tom časovom rozhraní prebiehalo na Krajskom súde v Nitre konanie sp. Zn. 11S/41/2016 o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Okresného úradu Nitra č. Upo 28/2016-4/Br, OU-NR-OOP-2016/005695-4 k: Pd 199/15/4403-2, V 5243/2015 zo dňa 27.01.2016, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie o vyhovení protestu, v dôsledku čoho mohlo byť toto rozhodnutie zrušené. Poukázal na to, že Krajská prokuratúra Nitra vstúpila do tohto konania podaním pod č. Kc 59/16/4400-2 zo dňa 14.06.2016, o skutočnosti ktorej sa dozvedel až bezprostredne pred podaním späťvzatia žaloby.

Vychádzal z názoru, že ak sa pre správanie žalovaného vzala späť žaloba, ktorá bola podaná dôvodne, žalovaný je povinný nahradiť trovy konania, pretože nesporne zavinil zastavenie konania. Podporne poukázal na nález Ústavného súdu SR č. II. ÚS 569/2017-46 zo dňa 20.03.2018. Bránil sa tým, že súd prvej inštancie vedel a mohol efektívne, rýchlo a hospodárne zistiť jeho sociálne dôvody na aplikáciu ust. § 257 CSP. Záverom dodal, že uznesenie Krajského súdu v Nitre zo dňa 20.12.2018 č.k. 9Co/299/2018-222, na ktoré súd prvej inštancie poukázal v bode 21 napadnutého rozhodnutia je napadnuté sťažnosťou pre porušenie práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Stavby SR a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a porušenie práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práva základných slobôd.

6. K odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný, ktorý navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil a priznal mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Uviedol, že vstup prokurátora do konania sám o sebe nemohol pre žalobcu znamenať žiadnu právnu istotu ako to tvrdí, tá môže byť odstránená jedine konečným rozhodnutím vo veci. Podľa názoru žalovaného súd dospel k správnym skutkovým zisteniam a vysporiadal so všetkými relevantnými skutočnosťami, pričom svoj záver riadne a presvedčivo odôvodnil a žalobca tento záver súdu svojou argumentáciou v odvolaní nijako nevyvrátil. Žiadal zohľadniť, že súd prvej inštancie vychádzal z ustálenej doktríny a judikatúry, a preto záver žalobcu o rozpore rozhodnutia s princípom spravodlivosti nie je dôvodný. K vyjadreniu žalobcu, že súd si mohol zistiť výšku jeho príjmu uviedol, že žalobca je v zmysle zásady kontradiktórnosti povinný uniesť dôkazné bremeno ohľadne svojich tvrdení a prvoinštančný súd správne rozhodol, keď tieto nepreukázané tvrdenia nezohľadnil.

Bránil sa tým, že protest prokurátora bol podaný v dôsledku porušenia predkupného práva štátu predávajúcim - žalobcom.

7. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací v zmysle ustanovenia § 34 CSP viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP) prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku týkajúcom sa náhrady trov konania je potrebné podľa § 388 CSP zmeniť tak, že stranám sporu sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

8. V predmetnej veci z obsahu spisu vyplýva, že žalobca doručil dňa 04.09. 2015 súdu prvej inštancie žalobu o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti vedenej na LV č. XXXX pre kat. úz. J., a to pozemok parc. č. XXXX- orná pôda o výmere XXX m². V žalobe uviedol, že bol pôvodným vlastníkom nehnuteľnosti. Kúpnu zmluvou uzatvorenou dňa 29.06.2015 medzi ním ako predávajúcim a žalovaným ako kupujúcim bola predaná za kúpnu cenu 0,40 eur/m², teda 182,- eur. Tvrdil, že žalovaný v čase podpisu kúpnej zmluvy mal vedomosť o pripravovanom rozhodnutí o vybudovaní strategického priemyselného parku v lokalite, kde sa pozemok nachádzal. Zároveň tvrdil, že kúpna zmluva je v zmysle § 39a Občianskeho zákonníka absolútne neplatným právnym úkonom. Dňa 14. 10. 2016 doručil žalobca súdu prvej inštancie späťvzatie žaloby v celom rozsahu z dôvodu, že na základe protestu prokurátora bol opätovne zapísaný ako vlastníkom predmetných nehnuteľností. Žiadal, aby súd konanie zastavil, priznal mu náhradu trov konania v plnom rozsahu. Späťvzatie žaloby odôvodnil tým, že po podaní žaloby došlo k podaniu protestu prokurátora proti rozhodnutiu Okresného úradu Nitra, katastrálny odbor zo dňa 28.07.2015 č. V 5243/2015, ktorým bol povolený vklad vlastníckeho práva v prospech žalovaného na základe kúpnej zmluvy. Okresný úrad Nitra, katastrálny odbor, v konaní č. V XXXX/XXXX protestu prokurátora vyhovel rozhodnutím zo dňa 02. 11. 2015 č. UP 52/2015-9, ktoré bolo potvrdené rozhodnutím Okresného úradu Nitra, odboru opravných prostriedkov zo dňa 27.01.2016 č. UPo 28/2016-4/Br. Správny orgán dospel k záveru, že vlastnícke právo k pozemku nebolo na žalovaného platne prevedené a do katastra nehnuteľností opätovne zapísal žalobcu ako vlastníka predmetných nehnuteľností. Dôvodom bolo posúdenie kúpnej zmluvy ako absolútne neplatného právneho úkonu. V súčasnosti už žalobca nie je vlastníkom predmetného pozemku, nakoľko si štát k nemu uplatnil predkupné právo a pozemok je evidovaný v katastri nehnuteľností ako vlastníctvo spoločnosti MH Invest II s. r. o. na LV č. XXXX pre k. ú. J.. O trovách konania navrhol rozhodnúť podľa § 256 CSP tak, že žalovaný bude zaviazaný k náhrade trov konania. Uviedol, že procesné zavinenie zastavenia konania nie je možné vzťahovať len na konkrétny úkon účastníka konania, ale je potrebné ho posudzovať komplexne a extenzívne v celkovom kontexte v konaní uplatnených skutočností. V dôsledku toho môže aj v prípade späťvzatia žaloby žalobcom byť dôvodom pre tento úkon konanie žalovaného, príp. ďalšie skutočnosti mimo vôle žalobcu. Uviedol, že v čase podania žaloby nemal inú možnosť, ako domáhať sa určenia svojho vlastníckeho práva súdnym rozhodnutím. Rozhodnutie Okresného úradu Nitra, katastrálneho odboru o

povolení vkladu vlastníckeho práva k pozemku v prospech žalovaného bolo v danom čase právoplatné, pričom hrozilo, že žalovaný prevedie vlastnícke právo k pozemku na tretiu osobu, na základe čoho súd vydal predbežné opatrenie, ktorým zakázal žalovanému s pozemkami disponovať. Žalovaný neuznal, že kúpna zmluva bola uzavretá v rozpore so zákonom, čo vyplýva z jej postupu v katastrálnom konaní, keďže sa proti rozhodnutiu o vyhovení protestu odvolal, ako aj z jeho postupu v doterajšom súdnom konaní. V prípade, ak by žalobca žalobu vo veci nepodal, nemohol by žiadať súd, aby jej prostredníctvom predbežného opatrenia priznal ochranu pred ďalšími sudzovacími úkonmi zo strany žalovaného. O tom, že súd považoval za potrebné predbežne ochrániť práva žalobcu, svedčí aj skutočnosť, že na jeho návrh predbežné opatrenie vydal. Žalobca teda podal žalobu dôvodne. Skutočnosť, že do katastrálneho konania vstúpi prokurátor a na základe jeho protestu bude žalobcovi vlastnícke právo k pozemkom náležať opäť aj podľa zápisu v katastri nehnuteľností nemohol predpokladať, ani sa na to spoliehať. Z tohto dôvodu mu nemôže byť pričítané procesné zavinenie zastavenia konania, keď teraz z tohto dôvodu žalobu berie späť. S ohľadom na uvedené mal za to, že existenciu konania a úkonov v ňom vykonaných zavinil žalovaný, keďže žaloba bola podaná dôvodne. K odpadnutiu dôvodov pre vedenie tohto konania došlo vplyvom konania prokurátora a správnych orgánov, na ktoré nemal žalobca žiadny vplyv. Preto je dôvodné, aby trovy konania, ktoré žalobcovi vznikli, znášal žalovaný, ktorý vytrvalo, hoci zjavne bezúspešne popieral neplatnosť kúpnej zmluvy.

9. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

10. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

11. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

12. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protiv strane.

13. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

14. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

15. Podľa Čl. 4 ods. 1 CSP ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

16. Podľa Čl. 4 ods. 2 CSP ak takéto ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon tak, aby výsledkom bolo rozumné vysporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

17. Ustanovenie § 256 CSP vyžaduje pre priznanie náhrady trov konania zodpovednosť za zavinenie účastníka, ktorého procesný úkon mal za následok zastavenie konania. Otázka zavinenia podľa uvedeného ustanovenia sa hodnotí iba podľa procesného výsledku. V sporovom konaní sa povinnosť nahraďiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci a zásadou zodpovednosti za zavinenie. Zásada úspechu vo veci znamená, že strana, ktorá mala v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu trov konania. Posúdenie účelnosti pritom bude závislé od konkrétnych okolností tej - ktorej veci. Podstatou zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by pri riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil. Aj v prípade, ak sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, ak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať (§ 257 CSP). Použitie tohto ustanovenia preto negatívne dopadá na stranu sporu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania. Z tohto dôvodu musí aplikácia tohto ustanovenia zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí ísť o výnimočný charakter. Úvaha súdu o tom, či ide o výnimočný prípad

a či sú v danej veci dané dôvody hodné osobitného zreteľa musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci, okolností, ktoré viedli k uplatneniu práva na súde, postoj strán v priebehu konania a pod.. Toto ustanovenie má slúžiť na odstránenie neprimeranej tvrdosti, teda na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu, pokiaľ ide o vedenie súdneho konania a jeho výsledok.

18. V danej veci z obsahu spisu vyplýva, že žaloba v tejto veci bola súdu doručená dňa 4. 9. 2015 a v priebehu súdneho konania o proteste prokurátora rozhodol Okresný úrad Nitra, katastrálny odbor rozhodnutím zo dňa 02.11.2015 č. UP 52/2015-9 tak, že mu vyhovel a napadnuté rozhodnutie Okresného úradu Nitra, katastrálneho odboru č. V 5243/2015 zo dňa 28. júla 2015 o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností zrušil. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalovaný odvolanie, o ktorom rozhodol Okresný úrad Nitra, odbor opravných prostriedkov, referát katastra nehnuteľností rozhodnutím zo dňa 27.01.2016 č. UPO 28/2016-4/Br tak, že odvolanie zamietol a potvrdil napadnuté rozhodnutie. Písomným podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 14.10.2016 (č.l. 96 spisu) vzal žalobca žalobu späť, dôvodiac zmenou skutkového stavu, ku ktorému došlo po podaní protestu prokurátora. Žalobca v späťvzati žaloby zdôraznil, že správny orgán dospel k záveru, že posudzovaná kúpna zmluva je absolútne neplatný právny úkon, preto vlastnícke právo nebolo na žalovaného platne prevedené. Na základe toho katastrálny úrad zapísal opätovne žalobcu ako vlastníka nehnuteľnosti.

19. Slovenská republika je v zmysle čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky právnym štátom. Jedným z typických znakov právneho štátu je predvídateľnosť súdnych rozhodnutí a rovnaká aplikácia práva všeobecnými súdmi v právne a skutkovo podobných veciach. Z nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky vedených pod č.k. IV. ÚS 614/2019-36, I.ÚS 222/2019-46, I. ÚS 225/2019-46 všetky zo dňa 20. augusta 2019 vyplýva, že Ústavný súd Slovenskej republiky vytykal odvolaciemu súdu diametrálne odlišnú rozhodovaciu činnosť o tej istej právnej otázke, čo je ústavne neudržateľná činnosť s tým, že riešenie problému a zjednotenie rozhodovania je v spôsobilosti krajského súdu.

20. Z obsahu zápisnice zo zasadnutia Občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Nitre dňa 06.februára 2020 vyplýva, že občianskoprávne kolégium ohľadne náhrady trov konania prijalo zjednocujúce stanovisko v znení : "Vo veciach, v ktorých dôjde k späťvzatiu žaloby z objektívnych dôvodov, ktoré procesne nezavinila žiadna zo strán sporu, je opodstatnené vysloviť záver, že stranám sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva". Občianskoprávne kolégiu Krajského súdu v Nitre tak, zjednotilo rozhodovaciu činnosť svojich senátov pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania v prípade zastavenia konania po späťvzati žaloby z objektívnych dôvodov, ktorá rozhodovacia činnosť bola rozdielna.

21.Odvolací súd po prejednaní tejto veci dospel k záveru, že na daný právny vzťah sa vzťahuje vyššie citované zjednocujúce stanovisko občianskoprávneho kolégia, pretože k späťvzatiu žaloby nezavinila ani jedna zo strán sporu a došlo k nemu z objektívnych dôvodov po podaní protestu prokurátora. Keďže na danú právnu vec nie je možné aplikovať ust. § 256 ods. 1 CSP ani ust. § 257 CSP odvolací súd postupoval podľa Čl. 4 ods.1, 2 Základných princípov CSP, pričom zároveň vzal do úvahy právny názor Ústavného súdu SR vyslovený v jeho nálezoch vo veciach vedených pod č.k. IV. ÚS 614/2019-36, I.ÚS 222/2019-46, I. ÚS 225/2019-46 všetky zo dňa 20. augusta 2019. V týchto nálezoch Ústavný súd Slovenskej republiky uviedol : „K späťvzatiu žaloby viedli objektívne dôvody - protest prokurátora, na ktorý žalobcovia a ani sťažovateľka ako žalovaná nemali dosah, ale v dôsledku ktorého bola zabezpečená ochrana vlastníckeho práva žalobcov, čím odpadol predmet žaloby. Vzhľadom na to je v danom prípade opodstatnený záver, že stranám sa nárok na náhradu trov predmetného konania nepriznáva“.

22. Rovnako tak v tejto veci odvolací súd prijal záver, že z procesného hľadiska žalobca dôvodne podal žalobu, pretože v čase podania žaloby inú právnu možnosť ako sa domôcť ochrany vlastníckeho práva nemal. Aj v tejto veci dôvodom späťvzatiu bol protest prokurátora, na ktorý strany sporu dosah nemali a v dôsledku ktorého, bola zabezpečená ochrana vlastníckeho práva žalobcu. Napokon toto rozhodnutie je aj v súlade so zjednocujúcim stanoviskom Občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Nitre prijatým dňa 06.februára 2020 vo veciach nároku na náhradu trov zastaveného konania a je teda v súlade s rozhodnutiami iných senátov Krajského súdu v Nitre v rovnakých právnych veciach rozhodnutých po 06.februári 2020.

23. S ohľadom na vyššie uvedené zjednocujúce stanovisko Občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Nitre zo dňa 06.februára 2020 vo veciach náhrady trov podľa ktorého : "Vo veciach, v ktorých

dôjde k späťvzatiu žaloby z objektívnych dôvodov, ktoré procesné nezavinila žiadna zo strán sporu, je opodstatnené vysloviť záver, že stranám sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva“ odvolací súd uvádza, že aj senát 7Co Krajského súdu v Nitre rešpektuje tieto závery a jeho rozhodnutia v obdobných veciach po prijatí zjednocujúceho stanoviska sú rovnaké.

24. Vzhľadom k vyššie uvedeným záverom odvolací súd považoval rozhodnutie súdu prvej inštancie za nesprávne. V danej veci nie je možné aplikovať ust. § 256 ods. 1 CSP a ani ust. § 257 CSP. V tejto veci, ako je už vyššie uvedené k späťvzatiu žaloby viedli objektívne dôvody - protest prokurátora, na ktorý žalobca a ani žalovaný nemali dosah, preto odvolací súd zmenil napadnutý výrok uznesenia súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP tak, že s poukazom na Čl. 4 ods.1, 2 Základných princípov CSP stranám sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva. Takéto rozhodnutie o trovách konania podľa názoru odvolacieho súdu predstavuje rozumné a spravodlivé vysporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

25. Vo vzťahu k odvolacím dôvodom, ktoré žalobca v odvolaní uviedol odvolací súd uvádza, že tieto dôvody neboli spôsobilé privediť také súdne rozhodnutie o trovách konania, akých sa každá zo strán sporu domáhala. Odvolací súd sa podrobne zaoberal všetkými dôvodmi, ktoré strany sporu v priebehu konania uviedli a po zohľadnení osobitosti tejto veci rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, pričom s ohľadom na vyššie uvedené závery nepovažuje za potrebné sa v tomto rozhodnutí vyporiadavať s ďalšími odvolacími dôvodmi uvedenými v podanom odvolaní. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že obe strany sporu v písomných podaniach poukázali na zavinenie každej zo strán na zastavení konania. Odvolací súd za rozhodujúcu pre právne posúdenie veci však považoval skutočnosť, že dôvodom pre zastavenie konania z objektívneho hľadiska bol protest prokurátora, ktorého dôsledkom bolo navrátenie vlastníckeho práva žalobcu, ktorý už nemohol mať ďalej právny záujem v konaní pokračovať. Čo sa týka námietok žalobcu ohľadne nepoctivých zámerov žalovaného a jeho konania v rozpore s dobrými mravmi a na strane druhej námietok žalovaného o porušení predkupného práva žalobcom odvolací súd sa týmito námietkami nezaoberal, pretože konanie vo veci samej bolo zastavené a tieto otázky v rámci rozhodovania o nároku na náhradu trov konania nemohol riešiť.

26. O nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP a podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania, keďže žalobca ani žalovaný nemali v odvolacom konaní úspech.

27. Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).